

OKRESNÁ PROKURATÚRA RUŽOMBEROK
Dončova 8, 034 53 Ružomberok 1

Číslo: Pv 16/20/5508-7
EEČ: 2-42-15-2021

Ružomberok 13.01.2021

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 249aa odsek 2, odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Ružomberok

Podľa § 215 odsek 1 písmeno d (§ 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 549/9, 034 01 XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- trestný čin: neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 249aa odsek 2, odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 20.04.1998 v Poprade u autorizovaného predajcu kúpila osobné motorové vozidlo značky Škoda Felícia, číslo motora: XXXXX číslo karosérie: XXXXX ktorému bolo pridelené evidenčné číslo XXXXX, zaplatila 20% akontáciu z jeho celkovej ceny 316.558,60 Slovenských korún (10.507,80 EUR), platila určené mesačné splátky do 28.10.1998, pričom celkovo uhradila sumu 126.610,10 Slovenských korún (4.202,69 EUR), takto ho používala a aj napriek výzve, aby predmetné vozidlo vrátila, nakoľko prestala platiť dohodnuté mesačné splátky, naďalej vozidlo používala, v zmysle zmluvy a všeobecných podmienok o finančnom lízingu motorového vozidla toto nevrátila, čím v dobe od 29.01.1999 ho používala aj napriek vypovedaniu zmluvy zo strany spoločnosti ŠkoFin, s. r. o. a takto svojim konaním spôsobila škodu

spoločnosti ŠkoFin Bratislava, s. r. o. vo výške 264.831,70 Slovenských korún (8.790,80 EUR),

lebo trestné stíhanie je neprípustné, preto že je trestné stíhanie premlčané.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného úradu vyšetrovania PZ v Ružomberku uznesením zo 04.05.2001, ČVS: OUV-153/2001, podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku účinného v danom čase začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie osobe XXXXX, nar. XXXXX, pre trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 249aa ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31. 12. 2005 pre skutok uvedený vo výrokovvej časti uznesenia o zastavení trestného stíhania.

Po vykonanom dokazovaní vo veci bolo potrebné vypočúť ku skutkom obvinenú XXXXX a vykonať aj ďalšie úkony trestného konania s obvinenou. Obvinená nepreberala písomnosti, ktoré jej boli zasielané na adresu jej trvalého pobytu, pričom jej pobyt bol neznámy. Trestné stíhanie bolo z dôvodu neprítomnosti obvinenej prerušené od 04.07.2001 do 25.09.2001.

Keďže pátranie po obvinenej XXXXX bolo v danom čase neúspešné a osoba nebola zdržaná, bol dňa 08.10.2001 cestou Okresnej prokuratúry XXXXX podaný Okresnému súdu XXXXX návrh na vydanie príkazu na zatknutie na obvinenej XXXXX, ktorý bol vydaný dňa 12.10.2001 pod sp. značkou Tp/29/01.

Trestné stíhanie bolo následne uznesením vyšetrovateľa z 23.11.2001, ČVS: ORP-153/2001, prerušené podľa § 173 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, lebo nemožno pre neprítomnosť obvineného vec náležite objasniť a to až do 25.03.2011 a následne aj v čase od 28.06.2011 do 05.02.2015, kedy bol zistený jej pobyt v Taliansku a dňa 02.04.2015 bola spracovaná aj žiadosť o výkon právnej pomoci v Taliansku za účelom jej výsluchu a oznámenia uznesenia o vznesení obvinenia. Obvinenú sa však nepodarilo vypátrať a vypočúť ani na území Talianska napriek opakovaným pokusom justičných orgánov Talianska. Návrh na vydanie Európskeho zatýkacieho rozkazu nebol podaný s poukazom na ustanovenie § 5 ods. 3 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze, v zmysle ktorého súd európsky zatýkací rozkaz nevydá, ak je pred jeho vydaním zrejmé, že by vyžiadaním z cudziny bola osobe, o ktorej vydanie ide, spôsobená ujma neprimeraná významu trestného konania alebo následkom trestného činu.

Trestné stíhanie bolo ostatne prerušené uznesením vyšetrovateľa z 22.04.2016, ČVS: OUV-153/2001, podľa § 228 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, lebo nemožno pre neprítomnosť obvinenej vec náležite objasniť. Obvinenej sa doposiaľ nepodarilo doručiť jej uznesenie o vznesení obvinenia a oznámiť jej tak vedenie trestného stíhania proti jej osobe na území Slovenskej republiky.

Z doposiaľ vykonaného dokazovania v prípravnom konaní je možné vyvodiť záver, že došlo k spáchaniu vyšetrovaného skutku, tieto však v zmysle vykonaného dokazovania nepreukazujú všetky znaky stíhaného trestného činu, pričom je dôvodný predpoklad, že skutkov sa dopustila práve obvinená XXXXX, pričom o vine,

resp. nevine obvinenej by mohol rozhodnúť až súd po vykonanom dokazovaní na súde.

Z ostatného vyjadrenia poškodenej spoločnosti VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., Vajnorská 98, 831 04 Bratislava, zo dňa 25.09.2020 vyplýva, že na Zmluve o finančnom lízingu č. XXXXX (XXXXX) uzatvorenej medzi XXXXX ako dlžníkom a uvedenou spoločnosťou ako veriteľom, neevidujú žiadnu pohľadávku z dôvodu, že pohľadávka, ktorá vznikla pri predčasnom ukončení Zmluvy č. XXXXX bola medzičasom odpísaná a spoločnosť si viac neuplatňuje nárok na náhradu škody.

Obvinená je trestne stíhaná pre skutok z obdobia roku 1999, ktorý je právne posudzovaný ako trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 249aa ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005.

Podľa článku 50 odsek 5 Ústavy SR (aj článok 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd) trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatela priaznivejšie.

Uvedená ústavná zásada vylúčenia retroaktivity (spätnej pôsobnosti), ak by to bolo pre páchatela nepriaznivejšie je vyjadrená aj v § 2 ods. 1 Trestného zákona účinného od 01.01.2006 a aj v § 16 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

S poukazom na uvedené je skutok obvinenej posudzovaný podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku.

Trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 249aa ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31. 12. 2005 sa dopustí ten, kto neoprávnene prechodne používa cudzie motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené a spôsobí činom väčšiu škodu. Páchatel sa potresce odňatím slobody na šesť mesiacov až na tri roky alebo zákazom činnosti, alebo peňažným trestom.

Pri zvažovaní ďalšieho zákonného postupu v danej veci je potrebné prihliadať aj na základné zásady trestného konania vyjadrené v § 2 Trestného poriadku. Základné zásady trestného konania sú právne princípy, na ktorých sú vybudované jednotlivé štádiá trestného konania a právne inštitúty upravené v Trestnom poriadku.

Podľa § 2 ods. 2 Trestného poriadku do základných práv a slobôd osôb v prípadoch dovolených zákonom možno zasahovať len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania, pričom treba rešpektovať dôstojnosť osôb a ich súkromie (zásada zdržanlivosti a primeranosti).

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom

konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

Inštitút premlčania trestného stíhania vychádza z toho, že uplynutím času postupne zaniká potreba trestnoprávnej reakcie na trestný čin tak z hľadiska generálnej, ako aj individuálnej prevencie. Z dôvodu premlčania môže zaniknúť trestnosť ktoréhokoľvek trestného činu s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 67a Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Jedinou podmienkou zániku trestnosti pri premlčaní trestného stíhania je uplynutie času stanoveného zákonom. Doba premlčania je odstupňovaná podľa výšky v zákone určeného trestu odňatia slobody uvedeného v sankcii príslušného trestného činu, o ktorého premlčanie ide.

Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.08.2002 trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je

- a) dvadsať rokov, ak ide o trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť výnimočný trest,
- b) desať rokov, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody najmenej desať rokov,
- c) päť rokov, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody najmenej tri roky,
- d) tri roky pri ostatných trestných činoch.

Podľa § 67 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.08.2002 do premlčacej doby sa nezapočítava

- a) doba, po ktorú nebolo možné páchateľa postaviť pred súd pre zákonnú prekážku,
- b) doba, po ktorú sa páchateľ zdržiaval v cudzine,
- c) skúšobná doba podmiennečného zastavenia trestného stíhania.

Podľa § 67 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.08.2002 premlčanie trestného stíhania sa prerušuje

- a) vznesením obvinenia pre trestný čin, o premlčanie ktorého ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi policajného orgánu, vyšetrovateľa, prokurátora alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchateľa, alebo
- b) ak páchateľ spáchal v premlčacej dobe trestný čin nový, na ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší.

Prerúšením premlčania sa začína nová premlčacia doba.

S poukazom na všetky vyššie uvádzané skutočnosti som dospel k záveru, že trestné stíhanie v predmetnej trestnej veci je premlčané, čo vytvára prekážku ďalšieho trestného stíhania v danej veci a trestné stíhanie je potrebné z dôvodu premlčania zastaviť.

Prejednávaný trestný čin vzhľadom na určené trestné sadzby spadá do kategórie trestných činov uvedených v § 67 ods. 1 písm. c) Trestného zákona účinného do 31.08.2002, pri ktorých je určená **premlčacia doba päť rokov**.

Trestná činnosť obvinenej v predmetnej trestnej veci je definovaná dátumom 29.01.1999. Z pohľadu premlčania trestného stíhania je irelevantná doba do 23.11.2001, teda do prerušenia trestného stíhania, nakoľko v danom období boli vykonávané úkony vyšetrovateľa, prokurátora alebo súdu smerujúce k trestnému stíhaniu páchatel'a vrátane vznesenia obvinenia a vydaného príkazu na zatknutie.

Trestné stíhanie bolo následne prerušené od 23.11.2001 až do 25.03.2011, teda deväť rokov a štyri mesiace, čo jednoznačne prevyšuje premlčaciu dobu stanovenú na päť rokov. Bolo preto preskúmané, či nie sú dané dôvody spočívania premlčania ustanovené v § 67 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.08.2002, resp. dôvody prerušenia premlčania ustanovené v § 67 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.08.2002.

Prejednávaný trestný čin nie je trestným činom uvedeným v § 67a Trestného zákona účinného do 31.08.2002 a teda je možný u neho zánik trestnosti z dôvodu premlčania.

Na rozdiel od aktuálnej právnej úpravy (§ 87 ods. 2 písm. e) Trestného zákona), kedy sa doba, po ktorú bolo prerušené trestné stíhanie, nezapočítava do premlčacej doby, v zmysle § 67 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.08.2002 takéto zákonné ustanovenie absentuje a teda dobu prerušenia trestného stíhania je možné započítať do premlčacej doby.

Ďalším dôvodom spočívania premlčania, ktorý by mohol prichádzať do úvahy je doba, po ktorú sa páchatel' zdržiaval v cudzine. Tu je potrebné uviesť, že pobyt páchatel'a v cudzine je dôvodom spočívania premlčania trestného stíhania podľa § 67 ods. 2 Trestného zákona len vtedy, ak ide o neoprávnený pobyt čo v danom prípade nebolo splnené. Uvedenému je na prospech aj skutočnosť, že obvinená v čase svojho pobytu v cudzine a ani v súčasnosti nemá preukázanú vedomosť o jej trestnom stíhaní a preto niet rozumného dôvodu na to, aby sa doba, po ktorú sa páchatel' zdržiava v cudzine oprávnene, nezapočítavala do premlčacej doby.

Lustráciou v dostupných evidenciách bolo zistené, že obvinená nespáchala počas plynutia premlčania žiaden nový trestný čin a teda posledným úkonom vyšetrovateľa, ktorým prerušil premlčanie a začala plynúť nová päťročná premlčacia doba bolo vydanie uznesenia o prerušení trestného stíhania dňa 23.11.2001. Následne vydané uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní dňa 25.03.2011 bolo vydané už po uplynutí doby premlčania, ktorá v danom prípade uplynula najneskôr dňa 24.11.2006.

S prihliadnutím na charakter stíhaného skutku, jeho závažnosť a jeho právne posúdenie považujem rozhodnutie o zastavení trestného stíhania z dôvodu jeho neprípustnosti s poukazom na premlčanie za plne dôvodné a zákonné. Od spáchania skutku uplynulo viac ako 21 rokov, pričom vyššie uvedený trestnoprávny vzťah medzi páchatelom skutku a štátom slabne od momentu prerušenia trestného stíhania.

Uplynutím zákonom stanovenej premlčacej doby dňa 24.11.2006 došlo k zániku tohto trestnoprávneho vzťahu, ktorý je dôsledkom vzniku trestnej zodpovednosti páchatel'a za spáchanie trestného činu, po ktorom následne zaniká aj oprávnenie štátu uložiť páchatel'ovi sankciu za trestný čin, ktorý spáchal, ak nastali dôvody na zánik trestnosti. Skoršiemu vydaniu rozhodnutia o zastavení trestného stíhania bránilo doplnenie dokazovania vo vzťahu k tomu, či došlo k spáchaniu skutku, či má znaky trestného činu a či je dôvodné podozrenie že sa ho dopustila práve obvinená XXXXX. Uvedené dokazovanie však musí taktiež mať svoje limity hraničné obmedzenia.

Podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je trestné stíhanie neprípustné podľa § 9 Trestného poriadku.

Z vyššie uvedených dôvodov, nakoľko došlo s poukazom na ustanovenie § 67 ods. 1 písm. c) Trestného zákona účinného do 31.08.2002 k zániku trestnosti premlčaním trestného stíhania prejednávaneho trestného činu, som trestné stíhanie obvinenej XXXXX pre uvedený skutok podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku s poukazom na § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zastavil, pretože je trestné stíhanie neprípustné z dôvodu premlčania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 185 a nasl. Tr. por.). V trestnom stíhaní sa pokračuje, ak obvinený vyhlási do troch dní od doručenia uznesenia, že na prejednaní veci trvá.

JUDr. Štefan Tomaško
prokurátor